

Ιστορία Γενικής Παιδείας**ΘΕΜΑ Α1**

- α) «Το 1878... Ευρώπη» σελ. σχ. βιβλ. 63-65
- β) «Ο Χίτλερ... Πολωνίας» σελ. σχ. βιβλ. 113
- γ) «Μετά τη λήξη... Ρουμανία» σελ. σχ. βιβλ. 156.

ΘΕΜΑ Α2

- α) Λ
- β) Σ
- γ) Λ
- δ) Λ
- ε) Σ

ΘΕΜΑ Β1

Σχολ. Βιβλ. σελ.30 «Με την απάλλαγή .. παρατάξεων»

ΘΕΜΑ Β2

Σχολ. Βιβλ. σελ. 79 «Για τη λύση του αδιεξόδου.... Εμπολέμων»

ΘΕΜΑ Γ1

Στο διπλωματικό πεδίο η Ελλάδα κατόρθωσε να αμβλύνει με την πάροδο του χρόνου τις δυσβάστακτες πιέσεις που είχε αντιμετωπίσει πριν την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης. Σχ. Βιβλίο. «Η πολιτική, πράγματι των εδαφικών διεκδικήσεων...Μ. Βρετανία.»

Το πρώτο κείμενο αναλύει τις κατευθυντήριες γραμμές της εξωτερικής πολιτικής του Βενιζέλου οι οποίες συνίστανται στα εξής: ως πρώτιστος στόχος τίθεται όχι μόνο η αποκατάσταση των σχέσεων με την Ιταλία αλλά και η διαμόρφωση με αυτήν. «εγκαρδίων και αναλόγων» σχέσεων που έχει η Ελλάδα για έναν ολόκληρο αιώνα με την Γαλλία και την Αγγλία. Ως δεύτερος στόχος τίθεται η επίλυση των διαφορών της Ελλάδας με τις άλλες γειτονικές χώρες όπως την Γιουγκοσλαβία (που υπήρχε διαμάχη για τη σερβική ζώνη της Θεσσαλονίκης), την Τουρκία, την Βουλγαρία και Αλβανία.

Επισημαίνεται από τον Βενιζέλο ότι το συμφέρον της Ελλάδας είναι όχι μόνο «η εκκαθάρισις» του παρελθόντος, αλλά και η διαμόρφωση στενών σχέσεων φιλίας κυρίως με την Γιουγκοσλαβία και Τουρκία και σε δεύτερη μοίρα με την Βουλγαρία και Αλβανία.

Ως τρίτος στόχος τίθεται η επιμελής απεμπλοκή της Ελλάδας από οποιονδήποτε συνδυασμό των Μεγάλων Δυνάμεων, οι οποίες επιδιώκουν την άσκηση επιρροής στις Βαλκανικές χώρες και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για ένα επικείμενο μεγάλο πόλεμο. Κατά τον Βενιζέλο η ανεξαρτητοποίηση της χώρας από αυτούς τους συνδυασμούς αποτελεί ασπίδα παρουσίας ώστε να μην αποσυρθεί ξανά υποχρεωτικά σε μία ενδεχόμενη σύρραξη. Οι ιστορικές γνώσεις όμως αναφέρουν τα γεγονότα που δεν επέτρεψαν την εξομάλυνση των σχέσεων της Ελλάδας με τα γειτονικά της κράτη μέχρι το 1928. Αυτά ήταν η διπλωματική αδυναμία της Ελλάδας μετά τη Μικρασιατική καταστροφή και η συνακόλουθη υποτίμηση της στο διεθνές πεδίο.

Μετά όμως την επάνοδο του Ελευθερίου Βενιζέλου το 1928 και έως το 1932 θα συνομολογηθούν σημαντικές διμερείς συμφωνίες ... κύρος της. σχολ. βιβλ. σελ. 103 .

Συμπληρωματικά στο δεύτερο κείμενο παρουσιάζεται το Ευρωπαϊκό όραμα του Βενιζέλου. Συγκεκριμένα εκδηλώνει την ικανοποίηση της ελλ. Κυβέρνησης για την ιδέα της ενότητας των Ευρωπαϊκών λαών, η οποία βέβαια θα υλοποιηθεί μέσα στα πλαίσια της διεθνούς οργάνωσης και με σεβασμό στην εθνική κυριαρχία των κρατών. Έτσι θα ενισχυθεί η «Ευρώπη των Πατρίδων» και θα υπάρξουν σημαντικά οικονομικά και πολιτικά, οφέλη για τα Ευρωπαϊκά κράτη. Τέλος

επισημαίνει ότι απαιτείται μεγάλη προσοχή για την υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η αναγκαία πίστωση χρόνου.

ΘΕΜΑ Δ1

Σύμφωνα με τις ιστορικές γνώσεις σχ. βιβλ. σελ.134-135 Συνδιάσκεψη Γιάλτας και Ποσταντμ δηλαδή «Οι τριγμοί .. Ψυχρού πολέμου» και Σχ. Βιβλ. σελ. 136-137. «Το εδαφικό καθεστώς... ΕΣΣΔ» και σχολ. Βιβλ. σελ. 142-143 «Όταν το 1945... Βερολίνο».

Τις ιστορικές γνώσεις επιβεβαιώνει το ιστορικό παράθεμα Α' σχετικά με τους στόχους της Σοβιετικής Ένωσης στην Ανατολική Ευρώπη. Οι Σοβιετικοί εγκατέστησαν κομμουνιστικά καθεστώτα σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, στη Ρουμανία το 1946, στην Πολωνία και Ουγγαρία το 1947. Μόνο στην Τσεχοσλοβακία δεν επικρατούσε κομμουνιστικό καθεστώς αλλά αστική κυβέρνηση αφού στις εκλογές του Μαΐου 1946 το κομμουνιστικό κόμμα έλαβε μόνο το 38% των ψήφων. Όμως και εκεί βασικές υπουργικές και διοικητικές θέσεις κατείχαν κομμουνιστές, όπως τις ένοπλες δυνάμεις και τις δυνάμεις ασφαλείας.

Όσον αφορά το μέλλον της Γερμανίας δίνονται πληροφορίες στο Β' και Γ' παράθεμα στα οποία αναφέρεται ότι οι τρεις σύμμαχοι (ΗΠΑ-ΒΡΕΤΑΝΙΑ-ΕΣΣΔ) αποφάσισαν στην ανευ όρων παράδοση της Γερμανίας και στην κυριαρχία της από τις τρεις μεγάλες νικήτριες δυνάμεις με όργανο το συμβούλιο ελέγχου. Το συμβούλιο όφειλε να λειτουργεί ομόφωνα. Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Ρούσβελτ πρότεινε να δοθεί και μια ζώνη επιρροής στους Γάλλους κάτι που προκάλεσε την αντίδραση του Στάλιν, όμως υποχώρησε λόγω της επιμονής των δύο άλλων χωρών και επειδή είχε εξασφαλίσει την Πολωνία.

Η ιστορική αφήγηση συμπληρώνεται από το παράθεμα Γ, όπου διευκρινίζεται ότι βασικό αντικείμενο διαφωνίας μεταξύ Σοβιετικών και Δυτικών αποτελούσε η Γερμανία. Η ΕΣΣΔ λόγω των συνεπειών που είχε υποστεί από τη γερμανική κατοχή και με την υποψία ότι οι Αμερικανοί μπορεί να διαλύσουν το «προλεταριακό κράτος» λόγω της στρατιωτικής τους υπεροχής στα ατομικά όπλα, διέλυσε τα εργοστάσια της ζώνης επιρροής της στη Γερμανία και ενίσχυσε τη δική της οικονομία, με στόχο την εξασθένιση της Γερμανίας. Από την άλλη, οι Αμερικανοί και Βρετανοί, που ήθελαν την αποβιομηχάνιση της Γερμανίας και την εκκαθάριση της από αντιναζιστικά καθεστώτα θεωρούσαν ότι μια πολιτικά αποδυναμωμένη Γερμανία, εύκολα θα ήταν στόχος του κομμουνισμού.